

ни споредъ побужденія-та на големцы-те и корпусы-те що са околъ него.

Павелъ.

“ Но негли найда нѣкой покровитель между тыя големцы.

Старець.

“ За да ся покровителствува нѣкой, треба да служи на нихно-то славолубіе и нихны-те удовольствія. Ты никогда не ще успѣешъ тамъ зашто-то си худороденъ и праводушенъ.

Павелъ.

“ Но азъ ще струвамъ дѣянія толко мужественны, ще самъ толко вѣренъ на мои-те обѣщанія, толко прилѣженъ въ мои-те должности, толко ревностенъ и толко постояенъ въ мое-то пріятелство, щото да ся явя достойнъ да мя вземе за сынъ нѣкой благороденъ, какъ-то видѣхъ примѣры въ старовременны-те исторіи които ми даде ты да прочита.

Старець.

“ О друже мой! между Еллене-те и Римляне-те, и въ самый имъ упадокъ, големцы-те почитаха добродѣтель-та. Мы имама мнозина про-